

Jamsai

เพราะเขาคือในฝัน ส่วนเธอคือยัยจอมโหด
มันคงยากที่เรื่องราวจะลงเอยอย่างมีความสุข

Jamsai
ทดลองอ่าน

ตึกรัก

หัก

Jamsai
เกลี้ยม

ทัวใจ

ทดลองอ่าน

นาย

จอมโหด

Jamsai
ทดลองอ่าน

Mimoza ใช้นาม
vic maw

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series

ศึกรักหักเหลี่ยมหัวใสนายอมโหด

Mimosa เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2358-7

ภาพประกอบ เพียงพิชญ์ ศาสตร์ศศิ (vic)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801
อีเมล editor@jamsai.com
เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บั๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 219 บาท

พิมพ์

กระดาษนอมนายตา

หัวใจสายตาคุณ

www.greenread.com

ทักทาย

สวัสดีค่ะเพื่อนๆ ที่น่ารักของมยองนัง ในที่สุดสามโรงเรียนก็เปิดเทอมแล้ว ถึงเวลาที่จะกลับไปพบปะกับเพื่อนๆ จากทรินิตี้และเซนต์เทเรซา ครึ่งนี้ก็นำทีมโดย 'ชีราซ' หรือ 'ไนต์' อัศวินสุดหล่อคนเดิมของมยองนังนั่นเอง >0<

ถ้าใครเคยอ่าน 'บันทึกรักอันตราายฉบับยัยจอมโหด' มาก่อนคงจำได้ว่าชีราซกับ 'แพนนิต' เขาเริ่มคบกันตั้งแต่เล่มนั้นแล้ว ซึ่งเล่มที่กำลังอยู่ในมือเพื่อนๆ เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นหลังเปิดเทอม คราวนี้ไนต์ก็ยังคงเป็นตัวแทนไปแลกเปลี่ยนที่เซนต์เทเรซาเหมือนปีที่แล้วละ! แต่ที่จะเปลี่ยนไปก็คงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างไนต์แห่งทรินิตี้กับยัยจอมโหดแห่งเซนต์เทเรซานี้แหละค่ะ

มาลุ้นไปพร้อมๆ กันกับมยองนังดีกว่าว่าพอสองคนนี้คบกันแล้วจะหวานจนน่าอิจฉาหรือว่าตักกันจนโรงเรียนพัง แล้วทำให้มยองนังมีโอกาสเสียกับกันแน่ ฮุ้ยตาย! อย่าเผลอไปบอกแพนนิตนะคะ เดี่ยวมยองนังจะโดนสั่งเก็บซะก่อน T^T

ส่วนใครที่อยากรู้ว่าทั้งสองโรงเรียนจะสงบศึกกันได้ไหม หรือจะมีเรื่องให้เกิดเหตุนองเลือด รีบพลิกหน้าถัดไปเลยค่า

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยองนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

รู้จัก นักเขียน

สวัสดีค่า นักอ่านที่รักทุกคน กลับมาเจอกับ Mimoza อีกแล้ว นานๆ ที่เราจะเจอกัน ตรงนี้สักที อยากจะบอกว่าคิดถึงมากๆ ในที่สุดก็ได้มีโอกาสออกผลงานมาอีกเรื่องแล้ว เย้ ซึ่งเรื่องนี้ก็ยังคงวนเวียนอยู่กับสามโรงเรียนในตำนานของโมอยู่ ฮ่าๆ และเรื่องนี้เราก็คงอยู่กับไนต์แห่งทรีนิตีและยัยจอมโหดแห่งเซนต์เทเรซ่าอีกเหมือนเคย

เล่มนี้เป็นเล่มพิเศษที่ต่อมาจาก 'บันทึกรักอันตราายฉบับยัยจอมโหด' นะคะ ถ้าใครยังไม่เคยอ่านเรื่องนั้นก็อาจจะฟินไม่สุดเท่าไรหรอก แนะนำให้อ่าน 'โครงการแลกเปลี่ยนรักร้ายกับนายจอมโหด' กับ 'บันทึกรักอันตราายฉบับยัยจอมโหด' ก่อนเพื่อความฟินสุดสามโลก ใครอยาการู้ว่าท่านไนต์แห่งทรีนิตีสุดท้ายเป็นใครยังไง ขอบอกว่าอย่าพลาดเล่มนี้เด็ดขาด อีๆ

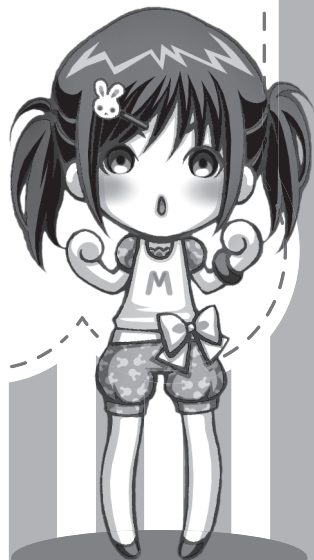
สุดท้ายนี้ก็ขอขอบคุณนักอ่านทุกคนที่ยังรอผลงานและคอยเป็นกำลังใจตลอดเวลา ไม่ว่าจะหายหัวไปนานแค่ไหนก็ยังได้รับการต้อนรับที่อบอุ่นอยู่เสมอ ขอขอบคุณนักอ่านที่คอยอีเมลและส่งข้อความมาให้กำลังใจทั้งในเรื่องงานเขียนและเรื่องชีวิต

ถ้าใครมีเวลาอยากจะเล่าที่เรื่องหนังสือ หรือต้องการ
ติชม คอมเมนต์ ติดต่อไม่ได้ที่ <https://www.facebook.com/Mimoza.JLS> (เป็นเพจที่โมเช็กบ่อยที่สุด) หรือไม่กี่ที่อีเมล Mimoza.jls@gmail.com ได้เลยนะคะ

ขอบคุณค่า

รัก

Mimoza

บทนำ

โรงเรียนทรินิตี้

บรรยากาศในโรงเรียนทรินิตี้คึกคักเสมอ ขนาดเปิดเทอมได้เกือบสี่เดือนแล้วแต่นักเรียนทุกคนดูเหมือนจะไม่เคยเบื่อกับการมาเรียนที่นี่เลย แน่แน่นอนว่าทรินิตี้เข้มงวดกับการเรียน แต่นักเรียนทุกคนก็ไม่ได้เน้นวิชาการเสมอไป

ตอนนี้ทางโรงเรียนเปิดโหวตป๊อปปูล่าร์โหวตแล้ว ที่บอร์ดยักษ์ของโรงเรียนมีรูปของนักเรียนที่ถูกโหวตว่าหน้าตาดีอันดับต้นๆ ของโรงเรียนเต็มไปหมด แต่ละคนต่างก็ดูสวย น่ารัก และหล่อหมดจด เนื่องจากการโหวตนี้ไม่ได้เกิดขึ้นมาถึงสองปี ปีนี้เลยคึกคักกันเป็นพิเศษ

"ไอ้ให้ตายเถอะ น้องคนนี้น่ารักชะมัด" ผมนร้องเสียงดีด้าหลังจากดูรูปของคนไข้ร่วมโหวต เขาเป็นเจ้าของตำแหน่งเจ้าชายแห่งทรินิตี้ หรือคนที่ได้รับป๊อปปูล่าร์โหวตคนปัจจุบันนั่นเอง แม้ในโรงเรียนจะมีคนหน้าตาดีกว่าเขามากมายหลายคน แต่ด้วยความที่เขาเป็นคนอัธยาศัยดี แถมยังเป็นกัปตันทีมฟุตบอลของโรงเรียน จึงทำให้เขาได้รับตำแหน่งเจ้าชายมาสองปีกว่าแล้ว

"ฉันว่าคนนี้น่ารักกว่านะ ดูสบายๆ เชียวๆ เห็นแล้วน่าจับจิบ" คราวน์แย้มพลางชี้ไปยังอีกรูปหนึ่ง เขาเป็นคิงแห่งทรินิตี้ หรือประธานนักเรียนคนปัจจุบัน

8

คราวนี้ทำผมสีทองอร่ามเหมือนเดิม ดูแล้วไม่มีราศีประธานนักเรียนเลยสักชนิด เขาดูเหมือนเพลย์บอยซะมากกว่า

"กรีดดด"

"โอ้ย ท่านไนต์"

"อ้าย ดราก้อนนน"

ระหว่างที่ยืนดูบอร์ดยังมีเสียงกรีดและซุบซิบดังระงมไปทั่ว ผมอนกับคราวนี้พากันถอนหายใจอย่างหน้ายๆ เนื่องจากพวกเขาทั้งสองคนมีแฟนไปแล้วเลยทำให้นักเรียนหญิงเลิกกรีดพวกเขา แถมคราวนี้ยังมีแฟนเป็นนักเรียนเซนต์เทเรซาซึ่งเป็นโรงเรียนศัตรูของทรินิตี้เลยทำให้เรตติ้งของเขาตกฮวบ

คราวนี้หรีตามองชิราซ เจ้าของร่างสูงสง่า ผิวของชิราซดูเข้มขึ้นเล็กน้อย สายตาดุดันดูหึงหวงตลอดเวลา ชิราซเป็นเจ้าของตำแหน่งไนต์แห่งทรินิตี้ เขาเป็นนักสู้ของโรงเรียนและที่สำคัญยังไม่มีแฟน! เขาจึงถูกตามกรีดมากที่สุด นักเรียนหญิงที่สอบเข้าทรินิตี้มากกว่าครึ่งตามชิราซมาจากโรงเรียนสอนพิเศษที่เขาไปเรียนตอนช่วงปิดเทอมที่ผ่านมา ถ้าเขาไม่ได้ครองตำแหน่งไนต์อยู่ ชื่อและรูปของเขาคงติดอยู่บนบอร์ดยี่สิบปูลาร์โหวตไปแล้ว

เดรดเดินตามชิราซมาติดๆ นักเรียนทรินิตี้เรียกเขาว่าดราก้อน เดรดสูงขึ้นจากช่วงปิดเทอมที่ผ่านมา ปกติเขาจะทำผมสีทราวย แต่ตอนนี้เขาทำผมสีเข้มเลยไม่ค่อยมีใครจำได้ จึงมักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นเด็กใหม่อยู่เสมอ สิ่งที่ไม่เปลี่ยนไปจากเดรดคือใบหน้าวงๆ อื่นๆ ของเขา

ทั้งชิราซและเดรดเดินเข้ามาสมทบคราวนี้กับผมอนโดยไม่สนใจเสียงกรีดและเสียงซุบซิบอย่างตื่นเต้น ตั้งแต่พวกเขาขึ้น ม.หก นักเรียนทรินิตี้แทบไม่เห็นพวกเขาทั้งสี่คนอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันเหมือนเดิม ตอนนี้ต่างคนก็ต่างมีหน้าที่ยุ่งยากให้ดูแล คราวนี้แทบไม่ปรากฏตัวจนนักเรียนทรินิตี้บางคนคิดว่าเขาสละตำแหน่งไปแล้ว ผมอนเองก็ยุ่งกับการฝึกซ้อมฟุตบอลเพื่องานกีฬาสีของสามโรงเรียน เดรดปกติถึงไม่ยุ่งก็ไม่ปรากฏตัวอยู่แล้ว ส่วนชิราซ...

ชิราซคงเป็นคนที่นักเรียนทรินิตี้เห็นบ่อยๆ ไม่รู้ว่าทางโรงเรียนเซนต์เทเรซากำลังคิดทำอะไรอยู่ พวกนักเรียนเซนต์เทเรซาถึงได้ปรากฏตัวอยู่ใกล้บริเวณโรงเรียนทรินิตี้บ่อยๆ ชิราซซึ่งเป็นไนต์แห่งทรินิตี้เลยต้องออกไป

จัดการขับไล่พวกนั้นตามหน้าที่ของเขา

ชิราชมองไปรอบๆ โดยไม่สนใจสายตานักเรียนหญิงที่กำลังมองเขาอย่างหลงใหล

สี่เดือนแล้ว เขายังหาคนที่จะมารับตำแหน่งในทีมไม่ได้เลย ไม่มีใครเสนอชื่อเข้ารับโหดและเขาเองก็ยังหาคนส่งมอบตำแหน่งให้ไม่ได้ เกิดอะไรขึ้นกับนักเรียนทรินิตี้นะ ไม่มีใครอยากเป็นนักสู้ของโรงเรียนบ้างรึยังไง ถ้าเป็นเมื่อก่อนคงมีคนเสนอรายชื่อมาเป็นสิบและคงเริ่มมีการทดสอบความสามารถเรียบร้อยแล้ว

ชิราซถอนหายใจอย่างเสียดาย ก่อนมองใบหน้าของเพื่อนทั้งสาม ซึ่งแต่ละคนต่างก็มีความคิดที่แตกต่างกันออกไป

โรงเรียนเซนต์เทเรซา

บรรยากาศในโรงเรียนเซนต์เทเรซาไม่เคยคึกคัก ยกเว้นช่วงเทศกาลล่าแต้ม โรงเรียนเซนต์เทเรซาเป็นโรงเรียนที่มีประวัติไม่ค่อยดีนัก นักเรียนในโรงเรียนนี้ส่วนมากเป็นนักเรียนที่ถูกปฏิเสธจากโรงเรียนทรินิตี้และโรงเรียนเทเลอร์ทั้งด้านพฤติกรรมและการเรียน นักเรียนจากโรงเรียนนี้จะถูกคนอื่นเรียกว่านักเลงมากกว่านักเรียน ภายในโรงเรียนจะมีการจัดลำดับตำแหน่งนักสู้ประจำโรงเรียนสำหรับนักเรียนชาย ตำแหน่งยัยจอมโหดสำหรับนักเรียนหญิง และตำแหน่งบิวตี้สำหรับนักเรียนหญิงที่ป๊อปปูล่าร์ที่สุด ซึ่งส่วนมากยัยจอมโหดจะควบตำแหน่งบิวตี้ไปด้วย

แต่ปีการศึกษาปีนี้ตำแหน่งยัยจอมโหดกับตำแหน่งบิวตี้เป็นนักเรียนคนละคน

ปีนี้เป็นปีสุดท้ายของอิมเมจ บิวตี้แห่งเซนต์เทเรซา ผู้มีความหวังอย่างแรงกล้าว่าเซนต์เทเรซาจะสามารถชนะทรินิตี้ได้ ปีนี้อิมเมจเสนอให้โรงเรียนเป็นเจ้าภาพจัดงานเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี หลังจากที่ได้รับจดหมายปฏิเสธหลายครั้งหลายครา ในที่สุดทั้งสามโรงเรียนก็ลงนามสัตยาบันให้เซนต์เทเรซาเป็นเจ้าภาพ

"หึ...ให้มันรู้ซะบ้างว่าใครเป็นใคร" อิมเมจยิ้มพ้ออย่างพอใจในลำคอเบาๆ หลังจากอ่านจดหมาย แน่نونว่าคณะกรรมการจากอีกสองโรงเรียน

๑๐

ไม่ต้องการจัดงานที่เซนต์เทเรซา แต่อิมเมจได้ข่มขู่ประธานนักเรียนที่นั่น
เอาไว้เลยได้เสียงเพิ่มมาอีกเสียงหนึ่ง

"นี่นาย..." อิมเมจเรียกหนึ่งในคณะกรรมการนักเรียนก่อนยื่นจดหมาย
ให้

"เซนต์เทเรซาได้รับอนุญาตให้จัดงานเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีในปีนี้"

"อะ...อะไรนะครับ" นายแวนทำหน้าที่เหลือหลังก่อนรับจดหมาย
มาอ่าน เขาอ่านอยู่พักหนึ่งก็ถอนหายใจ อยากจะบอกอิมเมจว่าทางเซนต์เทเรซา
ไม่มีบจะจัดงานอะไรในโรงเรียนทั้งนั้น ขนาดพวกชมรมก็พ่ายังต้องดูแล
กันเอง

"ฉันต้องการให้งานนี้อลังการที่สุด!! นี่...หลังเลิกเรียนบอกให้ทุกคน
มาประชุมกันนะ ระหว่างนั้นก็ไปคิดกันด้วยว่าจะทำอะไร"

"เอ่อ...ครับ" นายแวนรับปากไม่เต็มเสียง เขาเดินแวนตาขึ้นนิดหน่อย
ก่อนแก้มก้มหน้าอ่านจดหมายเข้าไปเข้ามา

แอ๊ดดด

ประตูห้องคณะกรรมการนักเรียนถูกเปิดออก อิมเมจเหลือบมองประตู
เล็กน้อยก่อนหรีดตาลเมื่อพบว่าผู้มาเยือนคือยัยจอมโหดแห่งเซนต์เทเรซา

แพนนิตรองตำแหน่งยัยจอมโหดมาสองปีซ้อน ภายในสองปีแพนนิ
ตแทบจะเรียกได้ว่าเป็นยัยจอมโหดที่บ๊าระห่าที่สุด ในฐานะยัยจอมโหดเธอ
สามารถสั่งให้ใครทำร้ายใครก็ได้ แต่ส่วนมากแล้วแพนนิตมักจะลงมือเองซะ
มากกว่า

ถ้าไม่นับเรื่องบ๊าระห่าและทำร้ายคนอื่นโดยไร้เหตุผล แพนนิตถือว่าเป็น
ผู้หญิงที่สวยมากคนหนึ่ง เธอมีผมยาวสีดำระดับเอว ใบหน้าได้รูป ดวงตาสีดำ
เข้มมีแววดุติန် ถ้าอยู่เฉยๆ ไม่ทำร้ายใครก็นับว่าน่าหลงใหล

"มีอะไร" อิมเมจถามไร้อารมณ์ แพนนิตบุกมาหาเธอถึงห้องทำงานคง
อยากจะลากเธอออกไปข้างนอกแน่ๆ

"เย็นนี้ไปทรินด์มัย"

"ไม่ไป" อิมเมจตอบกลับทันทีแทบไม่ต้องคิด

"ไม่อยากรู้เธอว่าใครจะได้เป็นไนต์คนใหม่"

"ไม่สำคัญอะไรกับฉันนี่" อิมเมจพูดอย่างไม่แยแส ก่อนหรีตามอง
แพนนิตอย่างหมั่นไส้

"เธออยากรู้ว่าใครจะเป็นไนต์คนใหม่หรืออยากไปเจอไนต์คนปัจจุบัน
กันแน่"

แพนนิตยักไหล่ สีหน้าไม่แสดงอารมณ์ใดๆ

"แต่อยากทราบว่าจะมีใครกล้ำมาจัดการฉันก็เท่านั้นเอง"

"หรือจะ" อิมเมจประชดเสียงสูง

แพนนิตถอนหายใจก่อนนั่งลงไถ่ๆ อิมเมจ

"เปลืองใจ ไม่มีใครมาทำหายฉันเลย จะมีก็แค่สองสามคน ใช้วิธีสกปรกๆ
จัดการฉัน ฉันว่าเซนต์เพเรธาหมดยุคัยจอมโหดแน่ๆ เลยละ"

แพนนิตบ่นอย่างหงุดหงิด ตอนนี้อยู่ ม.หก แล้ว ตามธรรมเนียม
ใครก็ตามที่ต้องการตำแหน่งัยจอมโหดต้องพยายามโค่นเธอเพื่อแสดงถึง
ความสามารถสืบตำแหน่ง แต่ก็นั่นแหละ...ใครๆ ก็รู้ว่าเธอเป็นัยจอมโหดที่
บ้ำระห่ำจึงไม่ค่อยมีใครอยากจะทำลงมือตั้งแต่เนิ่นๆ ถึงอย่างไรชะ แพนนิตก็
ต้องจบการศึกษาอยู่ดี

"ก็เธอมันบ้าดีเดือด ใครจะกล้ำมาจัดการละ" อิมเมจบอกก่อนหยิบ
จดหมายอีกฉบับออกมาอ่านพลางกล่าวเสริม "ปกติเป็นัยจอมโหดก็ไม่ต้อง
โหดขนาดสยบทุกคนได้ เค้าวัดกันที่ความชั่วร้ายหรือกะ"

"แล้วถ้าไม่โหด จะเรียกตำแหน่งนี้ว่าัยจอมโหดทำไมละ"

"เฮ้อ...เอาเถอะ" อิมเมจเลิกสนใจแพนนิตก่อนแก้มองอ่านจดหมาย
นี้ไม่ใช่ครั้งแรกที่แพนนิตบุกเข้าห้องมาแล้วบ่นเรื่องนี้

"นี่มันอะไร" อิมเมจร้องก่อนขมวดคิ้วเข้าหากันอย่างไม่เข้าใจ เธออ่าน
จดหมายอีกรอบก่อนเงยหน้ามองใบหน้าแพนนิตอย่างตื่นตัว

"อะไรละ" แพนนิตถามเสียงเนือยๆ อย่างไม่สนใจ

"โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน..."

"หืม...ทำไมเธอ"

"เปลี่ยนกำหนดโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน..."

"หืม...แปลกเธอ" แพนนิตถามส่งๆ ไม่ได้สนใจใบหน้าวุ่นวายใจของ

12

อิมเมจเลยสักนิด อิมเมจขมวดคิ้วครุ่นคิดอยู่สักครู่ ก่อนตัดสินใจเปิดคอมพิวเตอร์หาข้อมูล

"เท่าที่ฉันรู้..." อิมเมจพิมพ์มาก่อนรวีนิ้วมือลงบนคีย์บอร์ด สายตาจับจ้องบนหน้าจอย่างสงสัย "...กำหนดงานเชื่อมสัมพันธ์ งานกีฬา และโครงการแลกเปลี่ยนไม่เคยเปลี่ยนตั้งแต่โรงเรียนทั้งสามเริ่มเป็นพันธมิตรกัน"

"หรือ"

แพนนิตยังไม่รู้สักเรื่องอะไรกับเรื่องนี้

"แล้วเปลี่ยนไปเป็นเมื่อไหร่ล่ะ"

อิมเมจหยิบจดหมายขึ้นมาอ่านอีกที ก่อนจ้องตาแพนนิตอย่างไม่ค่อยวางใจกับเรื่องนี้เท่าไร

"เดือนหน้า"

โรงเรียนเทเลอร์

โรงเรียนเทเลอร์เรียกได้ว่าเป็นโรงเรียนที่สงบสุขที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนทรินิตี้และเซนต์เทเรซา กิจกรรมภายในโรงเรียนไม่เคร่งครัดเหมือนทรินิตี้ ไม่ค่อยมีความวุ่นวายเหมือนเซนต์เทเรซา นักเรียนจากโรงเรียนนี้เลยค่อนข้างชิล มีเวลากินนั่งเฝ้าท์กับกินขนมกันตามปกติทั่วไป

"นี่...ได้ข่าวรีเปลว่าเปลี่ยนกำหนดโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน" ปุ่มเหยี่ยวข่าวคนใหม่ของชั้น ม.6/3 ประกาศหน้าห้องขณะที่ทุกคนกำลังรออาจารย์เข้าสอน

ทุกคนหยุดพูดคุยกัน หันไปทางปุ่มทันที

"เธอรู้ได้ยังไง" โบว์หมีเพื่อนร่วมชั้นถาม ความจริงโครงการแลกเปลี่ยนก็ไม่ได้สำคัญอะไรกับนักเรียนเทเลอร์เท่างานเชื่อมสัมพันธ์ไม่ตรีกับงานกีฬา สนใจตรงยัยปุ่มไปคาบข่าวมาจากไหนมากกว่า

"ก็ฉันเพิ่งได้ยินอาจารย์คุยกัน" ปุ่มบอกก่อนเดินตรงเข้ามายังกลุ่มของโบว์หมีซึ่งเป็นอดีตเหยี่ยวข่าวของห้องด้วยท่าทางเหนือกว่า

"เธอรู้ใช่มั้ยว่าตั้งแต่ทั้งสามโรงเรียนเป็นพันธมิตรกัน กำหนดงานทั้งสามที่ทำร่วมกันไม่เคยเปลี่ยนแปลง แต่ตอนนี้มันเปลี่ยนไปแล้ววว" ปุ่มพูด

เสียงต่ำอย่างลึนระทึก พยายามทำให้หัวข้อนี้น่าสนใจที่สุด

"ที่เปลี่ยนก็เพราะว่าหลังโครงการแลกเปลี่ยนมีสอบไปนอนต่างหากล่ะ เพราะเรื่องทำร้ายร่างกายทำให้นักเรียนต้องหยุดรักษาตัวและเข้าสอบไม่ทัน ก็เลยต้องเปลี่ยนกำหนดการมาเป็นช่วงเทอมหนึ่ง" เสียงเล็กๆ พุดแทรกขึ้นมา นุ่มหน้าเหวอไปสักครู่ก่อนหันตามองหน้าเจ้าของเสียงนั้น

"เรารู้ได้ยังไงอะ ยัยซีอิ๋ว"

"ฉันก็ได้ยินอาจารย์พูดมาเหมือนกัน" ซีอิ๋วตอบกลับ

"เดี๋ยว!! ได้ยินมาจากไหน มีฉันคนเดียวที่ต้องไปสอบแก้ไหมใช่หรือ!!

อย่าบอกนะว่านักเรียนดีเด่นอย่างเธอก็ต้องไปสอบแก้เหมือนกัน!!" พอพูดจบทุกคนก็หันมาสนใจนุ่มทันที ไม่ใช่เรื่องที่ว่าซีอิ๋วไปได้ยินเรื่องเปลี่ยนกำหนดโครงการแลกเปลี่ยนได้อย่างไร แต่เป็นข้อกล่าวหาที่ว่าซีอิ๋วไปสอบแก้ต่างหาก

หัวกะทิของห้องต้องไปสอบแก้!!

"บ้าหน้า...ฉันเอารายงานไปส่งต่างหาก"

"เดี๋ยว...รายงานอะไร เรามีรายงานอะไรที่ต้องส่งกันอีกหรือ" ก้านหลิวเพื่อนร่วมห้องอีกคนถาม เธอรีบเปิดดูสมุดบันทึกการบ้านและพบว่าไม่มีกำหนดส่งรายงานภายในอาทิตย์นี้เลย พอก้านหลิวร้องอย่างตกใจ เพื่อนในห้องคนอื่นๆ ก็พากันตื่นตระหนกไปด้วย เนื่องจากปีนี้เป็นปีสุดท้าย การเก็บคะแนนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยจึงสำคัญมาก

"เฮ้อ...ก็รายงานที่อาจารย์สั่งเมื่อวานไง"

"อะ!! นั่นกำหนดส่งอีกสามอาทิตย์ไม่ใช่หรือ"

"อ้อ...แต่ฉันทำเสร็จแล้วก็เลยเอาไปส่งนะแหละ" ซีอิ๋วหัวเราะแห้งๆ เพื่อนในห้องพากันส่งสายตาเกลียดชังมาให้ แม้แต่เพื่อนในกลุ่มอย่างโบว์หมี ก้านหลิว และเกี้ยวซ่าเองก็ยังไม่ยอมมองอย่างเคืองๆ หมั่นไฉ่ความเป็นนักเรียนดีเด่นของซีอิ๋วเต็มประดา

ทุกคนเลิกสนใจข่าวโครงการแลกเปลี่ยน ข่าวส่งรายงานของซีอิ๋วแล้ว ไปเกาะกลุ่มเม้าท์กันต่อ ส่วนมากก็เป็นเรื่องมหาวิทยาลัยที่ยากเข้า

"จริงๆ แล้วมหา'ลัยอาร์เคเดียก็ดีนะ ได้ยินมาว่าหรรษากกก ดึกคณะ

14

ยังกับสถาปัตยกรรมยุโรป แถมยังใช้ภาษาอังกฤษกัน ไม่ต้องไปเรียนต่อต่างประเทศให้ยุ่งยากเลย" เกี้ยวซ่าพูดพร้อมทำหน้าเพ้อฝัน เคยเห็นมหา'ลัยอาร์เคเดียแค่ในทีวีเท่านั้น บรรยากาศในมหา'ลัยเหมือนกับไม่ใช่เมืองไทย แถมนักเรียนก็หล่อเลิศโพไฟล์ดีกันทุกคน

"ดีมันก็ดีอยู่หรอก แต่ค่าเทอมนี่ก็ไม่ไหวนะ" ซี้อิ๋วว่า

"แล้วมหา'ลัยเอสนี่เป็นยังไงอะโบว์หมี พี่สาวเธอเรียนที่นั่นไม่ใช่หรอ" ก้านหลิวหันไปถามโบว์หมี

"ก็ตินะ คนหล่อเยอะมากกกก ทั้งแบดบอย เฟลย์บอย ผู้ชายเท่าๆ เต็มไปหมดเลย"

"นั่นก็แพงเหมือนกัน" ซี้อิ๋วพยักหน้าลง ก่อนจذبันทีก็จะไรหยุกหยิกบนกระดาด

"แต่พี่สาวเธอสอบชิงทุนได้นี่ ฉันก็น่าจะสอบชิงทุนเข้าที่นั่นได้เหมือนกัน"

"อย่างเธอนะคงสอบชิงทุนเข้าที่ไหนก็ได้ทั้งนั้นแหละ" เกี้ยวซ่าบอกอย่างมั่นใจ

"IUCA ละ ได้ยินข่าวว่าสอบเข้าไม่ยากนะ ใช้ภาษาอังกฤษ แถมยังมีหลายคณะให้เลือก" ก้านหลิวเอ่ยขึ้น

"ฉันเองก็คิดว่าคงไป IUCA เหมือนกัน" เกี้ยวซ่าพยักหน้าลงเห็นด้วย

"ถ้าพวกเธอไป ฉันก็ไปด้วย" โบว์หมียกไหล่

"แต่ฉันอยากเข้ามหา'ลัยเอส...แหละ" ซี้อิ๋วยิ้มแหยๆ

"เอาที่สบายใจเลย แม่เด็กเรียน เธอไปมหา'ลัยเอสที่มีแต่คนรวยๆ เธอหาเพื่อนที่รักเธอเหมือนพวกเราไม่ได้นะ"

"ฉันไม่ได้เข้ามหา'ลัยเพื่อเพื่อนนี่ ฉันเข้ามหา'ลัยเพื่อการศึกษา"

"แล้ว IUCA ไม่ดีตรงไหน มีให้เรียนตั้งหลายคณะ"

"ฉันอยากเรียนแพทย์นี่ คณะแพทย์ฯ ของมหา'ลัยเอสนี่ดังที่สุดแล้ว"

ก้านหลิว เกี้ยวซ่า กับโบว์หมีกลอกตาขึ้นพร้อมกัน

"เฮ้อ...คณะสุดฮิตของเด็กเนิร์ด"

แอ๊ดดด

มีเสียงเปิดประตูเข้ามา ทุกคนเงยกริบและรีบเปิดหนังสือเรียนเตรียมตัว

กันอย่างพร้อมเพรียง แต่คนที่เข้ามากลับไม่ใช่อาจารย์

"พี่เกี้ยวซ่า" เสียงหวานใสดังขึ้น สาวน้อยสุดปิ๋อปลูาร์ของเทเลอริโบกมือให้เกี้ยวซ่ากับเพื่อนในกลุ่ม

"อาจารย์ให้มาตามพี่ไปที่ห้องพักอาจารย์คะ"

เกี้ยวซ่ามองสาวน้อยอย่างพิศวง ก่อนเหลือบมองมุ่มอย่างไม่ได้ตั้งใจ อย่างบอกนะว่าต้องไปสอบแก้เหมือนยัยมุ่ม

"จ๊ะ" เกี้ยวซ่าตอบรับพลางลุกขึ้น กำนหลังกับโบว์หมี่ส่งสายตาเป็นกำลังใจให้เพราะคิดว่าเกี้ยวซ่าคงต้องไปสอบแก้เหมือนกับมุ่ม

เกี้ยวซ่าถอนหายใจอย่างห่อเหี่ยว แน่นอนว่าเธอไม่ใช่คนเรียนเก่งแบบซีอิ๊ว แต่ที่ผ่านมาก็ทำคะแนนได้ในระดับดี การสอบแก้ครั้งนี้ถือว่าเป็นกลางที่ไม่ดีเลย แล้วทำไมมีแค่เธอคนเดียวที่ต้องสอบแก้ ในเมื่อตอนสอบย่อยก็ไม่ได้ยากอะไรระดับนั้น

"ซอลดา" อาจารย์ดูโล่งใจเมื่อเห็นเกี้ยวซ่าจนเจ้าตัวอดแปลกใจไม่ได้ ปกติถ้าโดนเรียกสอบแก้อาจารย์มักแสดงสีหน้าผิดหวัง

"คะ?"

"นั่งลงก่อนสิ"

เกี้ยวซ่านั่งลงอย่างว่าง่าย ดูสีหน้าและท่าทางของอาจารย์แล้วคงไม่ใช่สอบแก้อย่างที่คิดเอาไว้ เกี้ยวซ่ารู้สึกใจชื้นขึ้นมานิดหน่อย

อาจารย์ถอนหายใจเล็กน้อย ก่อนจ้องใบหน้าเกี้ยวซ่าด้วยสีหน้าจริงจัง ความโล่งใจเมื่อก็หายวับไปแทบจะทันที

"มีอะไรหรือคะอาจารย์" เกี้ยวซ่าถามอย่างใจไม่ดี

"เอ่อ...ก็ไม่มีอะไรหรอก" อาจารย์บอกไม่เต็มเสียงก่อนกะพริบตาถี่ๆ ใส ดูมีพิรุณยังงี้ก็ไม่รู้ เกี้ยวซ่าเกิดอาการไม่ไว้อาจารย์ขึ้นมา

"มีอะไรหรือคะอาจารย์" เกี้ยวซ่าถามอีกครั้งด้วยสายตาคัดดัน อาจารย์ได้แต่ยิ้มแห้งๆ ก่อนยื่นกระดาษแผ่นหนึ่งให้ ซึ่งเธอไม่ยอมรับมันมาเลย

"ซอลดา..." อาจารย์เรียกเสียงอ่อย "คือโครงการแลกเปลี่ยนปีนี้มีการ

เปลี่ยนกำหนดการ"

"หนูทราบค่ะ" เกี้ยวซ่ารีบบอก ตาข้างขวาเริ่มกระตุก รู้สึกถึงลางร้าย
มาเยือนนางๆ

"พวกอาจารย์ประชุมกันเมื่อกี้แล้วเห็นว่าเธอเป็นนักเรียนคนเดียวใน
เทเลอร์ที่ปลอดภัยที่สุดที่จะแลกเปลี่ยนที่เซนต์เทเรซ่า..."

"เอ่อ..." เกี้ยวซ่าอ้าปากค้างอย่างตกใจ

"โครงการแลกเปลี่ยนปีนี้ออไปเซนต์เทเรซ่าอีกครั้งก็แล้วกันนะ"

(ติดตามอ่านต่อไปได้อีกในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160623587.html>